

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4771/23
27.9.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Сање Пејовић и Ирене Трифуновић Радуловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Динић, адвокат из Београда, Адмирала Гепрата 15, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Татјана Хаџи Лазаревић, адвокат из Београда, Сазонова 4/5, ради утврђења, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 14662/19 од 04.10.2022.године, исправљеном решењем истог суда П 14662/19 од 01.06.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 14662/19 од 04.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Првог основног суда у Београду П 14662/19 од 01.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14662/19 од 04.10.2022.године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца према туженој стекла право сталне службености пута за пролаз пешице и колима преко парцеле тужене - кат.парц. ... уписане у лист непокретности ... КО ..., површине 3,14 ари, као послужног добра, у делу површине кат.парц. ... која износи 33 м² +37 м², у мерама и границама које одређује линија разграничења, почев од детаљне тачке Ж и иде у правцу североистока у дужни од 1,35 м + 9,05 м са десне стране великог дрвета (гледано са улице) до детаљне тачке И, затим наставља у истом правцу у дужини од 5,89 м до детаљне тачке Ј, од које линија разграничења наставља у правцу југоистока у дужини од 1,80 м до детаљне тачке К, од које међна линија наставља у правцу југозапада у дужини од 9,76 м до

детаљне тачке Л, од које линије разграничења наставља у истом правцу у дужини од 6,25 м + 1,45 м до детаљне тачке Е, од које линија разграничења наставља у правцу северозапада у дужини од 2,88 м до полазне детаљне тачке Ж и све у корист катастарске парцеле тужиље ... уписане у ЗКУЛ ... КО ... од 3 ара, као повласног добра и тужена обавезана да тужиљи ово право призна и трпи да се на основу пресуде право службености упише као терет на означеној непокретности тужене.

Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 192.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Првог основног суда у Београду П 14662/19 од 01.06.2023. године исправљена је пресуда од 04.10.2022. године, тако што у ставу један изреке у другом реду уместо речи “сталне службености”, треба да стоји “стварне службености”, као и у ставу један изреке у петом реду уместо означене површине од “33 м²+37 м²”, треба да стоји површина од “37м²”, док у преосталом делу пресуда од 04.10.2022. године остаје неизмењена.

Против наведене пресуде и решења жалбе је благовремено изјавила тужена побијајући их из свих законом предвиђених разлога, а тужиља је одговорила на жалбу изјављену против пресуде.

Апелациони суд је испитао првостепену пресуду у границама разлога одређених чланом 386 и 402 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” бр.72/11. са изменама и допунама) и нашао да су жалбе тужене неосноване.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом указује јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужена су сестре и у државини су катастарских парцела које се граниче. За живота родитеља парничних странака и у периоду до 2011. године парцеле које тужиља и тужена сада користе чиниле су једну парцелу на којој је постојала стара кућа, коју је касније тужена порушила ради градње нове и није постојало физичко разграничење између парцела. Обе парцеле су коришћене као једна и тужиља и тужена су користиле капије и пролаз, како за прелазак до својих кућа пешице, тако и колима и то преко катастарске парцеле која је сада у власништву тужене – ... уписане у ЛН... КО ... Тужиља је уписана као ималац права коришћења на кат. Парцели ..., површине 266 м² КО ..., у државној својини, у улици ..., са уписаним објектом изграђеним без одобрења за градњу површине 72 м² и стекла је право коришћења наведене парцеле на основу уговора о поклону који је закључила са сада покојним оцем парничних странака ВВ Ов 2705/64 од 13.05.1963.године, који се сагласио да на тој парцели тужиља и њен супруг саграде породичну кућу у којој и живе, а саградили су је у периоду од 1967. до 1969.године. Тужена је власник катастарске парцеле ..., површине 3,14 ари, уписане у ЛН ... КО ..., која се налази у ...улици, коју је добила на поклон од своје мајке. Тужиља је ангажовала геометра

2011.године да би се извршило разграничење предметних катастарских парцела. Тужена се до 2011.године није противила да тужила настави да користи део њене парцеле за пролаз колима и пешке, коју је уз сагласност сада пок. оца користила и раније.

На основу извршеног увиђаја и из налаза и мишљења вештака геодезије Велимира Алексића од 23.06.2014.године, са пратећом скицом лица места, утврђена је површина, локација, правац, детаљне тачке колског и пешачког пролаза почев од ... улице са десне стране великог дрвета гледано са улице, преко кат. парцеле тужене ... до кат. парцеле тужиле ... Из налаза и мишљења вештака је утврђено да тужила до своје парцеле и гараже може да дође колима само колским путем преко парцеле тужене јер не може да користи колски пролаз преко своје катастарске парцеле због недовољног простора између куће и међне линије.

Тужилци су у поступку легализације решењем о грађевинској и употребној дозволи Секретаријата за послове легализације објекта ХХХ-12 бр.351-21-96231/10 од 30.05.2013.године (правноснажно 05.06.2013.године) одобрени изведени радови на изградњи породичног стамбеног објекта на кат. Парцели ..., а тужена је поднела предлог за понављање тог поступка легализације тврдећи да тужила није дала тачне податке.

Из исказа тужиле је утврђено да преко парцеле тужене прелази од рођења (70 година) и да не постоји други начин да уђе колима до куће, као и да се тужена није противила коришћењу права пролаза све до 2011. године, док је приликом саслушања тужена изјавила да тужилци није дала дозволу за пролаз кроз две капије, колски и пешачки пут, али да јој није ни бранила право пролаза.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев основан, налазећи да је несумњиво утврђено да је тужила несметано користила пролаз пешице и колима преко парцеле тужене од изградње тужилине куће (1967. године) и да је право пролаза стекла још за живота покојног оца парничних странака, при чему се ни тужена до 2011.године није противила праву коришћења пролаза, као и да је до гараже и куће тужиле једини могући пут уласка преко парцеле тужене, чиме је тужила путем одржаја стекла стварну службеност пута за пролаз колима и пешице јер је то право, како пешачког пролаза, тако и колског прелаза, коришћено у периоду дужем од 20 година, те је применом члана 54 Закона о основама својинскоправних односа, прихвативши налаз и мишљење судског вештака као логичан, јасан и дат у складу са правилима струке, а водећи при том рачуна о потребама и интересима власника и корисника повласног и послужног добра, одлучио као у изреци побијане пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио материјално право када је одлучио као у изреци побијане пресуде и за своју одлуку дао јасне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Према члану 51 Закона о основама својинскоправних односа стварна службеност се заснива правним послом, одлуком државног органа и одржајем, док је чланом 54

став 1 истог закона одређено да се стварна службеност стиче одржајем када је власник повласног добра фактички остваривао службеност за време од 20 година, а власник послужног добра се томе није противио. Имајући у виду да је, у конкретном случају, првостепени суд одлучивао о тужбеном захтеву тужиље којим је тражено утврђење права стварне службености путем одржаја, те дужину временског периода у коме је тужиља користила право пролаза и коришћења предметне парцеле као послужног добра, с обзиром да је користи на основу уговора о поклону који је закључила са својим оцем 13.05.1963. године, те да се ни отац, ни овде тужена, нису противили да тужиља и њен супруг саграде кућу у периоду од 1967. до 1969. године, и да је све до 2011. године тужиља несметано користила пролаз преко парцеле тужене, како пешице, тако и колима, што је свакако дуже од 20 година, колико је предвиђено наведеном законском одредбом за одржај, то је тужиља одржајем стекла стварну службеност пролаза колима и пешице јер је ово право несметано и савесно коришћено у дужем периоду од 20 година.

Неосновани су жалбени наводи тужене да првостепени суд није утврдио правилно чињенице битне за доношење одлуке јер је изведеним доказима несумњиво утврђено да тужиља користи парцелу тужене у мерама и границама одређеним изреком првостепене пресуде дуже од 20 година, а у ком периоду се тужена и њен правни претходник нису противили коришћењу, чиме су испуњени услови за примену члана 54 став 1 ЗОСПО, због чега је правилно првостепени суд одлучио као у изреци побијане пресуде. Поред тога, првостепени суд је из означеног налаза и мишљења судског вештака утврдио да тужиља нема други колски пут којим би колима могла да дође и приђе својој непокретности. И овај суд налази да је налаз судског вештака др Велимира Алексића дат у складу са правилима струке и да су у истом образложене могућности преласка пута тужиље од јавног пута који користи за превоз аутомобилом до њене парцеле и куће и да нема другог пута којим би колима могла да приђе својој парцели, а који пут неометано користи дуже од 20 година.

Неосновано се у жалби тужене истиче да није било места исправљању пресуде од 04.10.2022. године доношењем решења о исправци од 01.06.2023. године јер је тужиља у уређеном тужбеном захтеву од 18.09.2019. године, а који је уређен након обављеног вештачења од стране вештака геодезије, тражила да се утврди право стварне службености на површини која је утврђена од стране судског вештака и у тужбеном захтеву одређене мере и границе, чија укупна површина износи 37 м² управо према налазу вештака, због чега је правилно првостепени суд применом члана 362 став 1 ЗПП одлучио као у изреци побијаног решења.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе тужене, али како се истим не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде и решења, посебно се не образлажу.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом члана 153 и 154 ЗПП.

На основу наведеног, применом члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде, а применом члана 401 тачка 2 ЗПП као у ставу другом изреке.

Имајући у виду да одговор на жалбу није био нужан трошак, ставом трећим

изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, применом члана 165 ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић